

Veertig hoepels, zes dansers en een rups

PERFORMANCE

COLLECTIVE LOOM

Door Iris Woutera & Co + Winterdagen

Gezien 7/9, Dokzaal (Fringe Festival)

Te zien 16/9, aldaar

Veertig met elkaar verbonden hoepels. Ze zijn gemaakt van gerecyclede frames van opgooitenten en omhuld met een lichtgrijze transparante stretchstof. Als we binnenkomen liggen ze klaar, het licht is nog gedimd. Even later komt de sculptuur van Iris Woutera dankzij een danseres tot leven: voor onze ogen ontvouwt zij 'een rups'. Hij maakt zich los van de grond, kronkelt in elkaar en ontpopt zich als vlinder. Voor wie de beelden

uit het begin van de vorige eeuw kent, is hier de fascinerende art-decodans van Loie Fuller terug in een nieuw jasje.

Een tweede danseres voegt zich in deze choreografie van rechtop staan, lopen, zwieren, voor- of achterover buigen, hurken, zitten, rollen met de hoepels in de hand. Zo ontstaan telkens nieuwe, organische vormen. Musici Mink Steekelenburg en Martijn Eikenhout leveren perfecte vibes om de dansers – het zijn er uiteindelijk zes – non-stop gaande te houden.

Het meest magische moment breekt aan als een tweede rups zelfstandig van het balkon naar beneden lijkt te komen. Part voor part rolt hij over de reling, het deel dat al beneden is, trekt telkens het volgende met

**Een tweede rups
 lijkt zelfstandig van
 het balkon naar
 beneden te komen**

zich mee, totdat alle hoepels zijn geland. De combinatie met het zachte lichtontwerp (Paulina Prokop) en de weidse klanken schept ruimte voor een rustgevende, licht meditatieve ervaring die perfect past bij de locatie: een voormalig kerkje.

De choreografie kent helaas ook een paar zwakke plekken. Dan lijken de dansers meer op vlijtige inspicieënten en blijft hun actie steken in gehannes.

Daar staat tegenover dat ze voortdurend geweldig samenwerken, zonder dat individuele verschillen in aanpak zijn weggepoetst. Hun concentratie en saamhorigheid zijn heel aangenaam om te zien. Al met al best een verheffend uurtje.

Jacq. Algra

